

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1311/96**av 8. juli 1996****om endring av vedlegg I, II, III og IV til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90
om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av
maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i
næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****(Tekst som er relevant for EØS)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1147/96⁽²⁾, særlig artikkel 5, 6, 7 og 8, og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk virksomme stoffer som i Fellesskapet benyttes i veterinærpreparater beregnet på å tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan fastsettes først etter at Komiteen for veterinærpreparater har gjennomgått alle opplysninger av betydning for spørsmålet om hvorvidt restmengdene av det aktuelle stoff er uskadelige for forbrukeren av næringsmidler av animalsk opprinnelse, og om restmengdenes innvirkning på industriell bearbeiding av næringsmidler.

Ved fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse bør det angis i hvilke dyrearter slike restmengder kan forekomme, hvilke nivåer som kan tillates for hvert av de aktuelle kjøttvev fra det behandlede dyr (målvev), og arten av den restmengde som er av betydning for kontrollen av restmengder (restmarkør).

For kontrollen av restmengder, som fastsatt i Fellesskapets regelverk på området, bør maksimumsgrenser for restmengder vanligvis fastsettes for målvev fra lever eller nyrer. Imidlertid er

lever og nyrer ofte fjernet fra skrotter i internasjonal handel, og det bør derfor også fastsettes grenseverdier for muskel- eller fettvev.

Dersom veterinærpreparater er beregnet på å tilføres eggleggende fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, bør det også fastsettes grenseverdier for egg, melk eller honning.

Difloxacin bør innsettes i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Dimetylfталat, dietylfталat etyllaktat, heptaminol, mentol, floroglucinol og trimetylfloroglucinol bør innsettes i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å muliggjøre gjennomføringen av vitenskapelige undersøkelser bør karprofen og penetamat (for sau og svin) innsettes vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å muliggjøre gjennomføringen av pågående vitenskapelige undersøkelser bør gyldighetsperioden for de midlertidige maksimumsgrensene for restmengder, som tidligere fastlagt i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90, forlenges for tiabendazol.

Det har vist seg at det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av kolchicin, ettersom rester av dette stoffet i en hvilken som helst konsentrasjon utgjør en helsefare for forbrukeren. Kolchicin bør derfor innsettes i vedlegg IV til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsettes en frist på 60 dager før denne forordning trer i kraft, for å gi medlemsstatene mulighet til å foreta de tilpasninger som på bakgrunn av bestemmelsene i denne forordning kan være nødvendige i tillatelsene til markedsføring av de aktuelle veterinærpreparatene gitt i henhold til rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 170 av 9.7.1996, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 78/97 av 12. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

(²) EFT nr. L 151 av 26.6.1996, s. 26.

(³) EFT nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for veterinærpreparater -

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 60. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I, II, III og IV til forordning (EØF) nr. 2377/90 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. juli 1996.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

C. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.9. Penicilliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.9.1. Penetamat	Benzylpenicillin	Sau	50 µg/kg 4 µg/kg	Muskler, lever, nyrer, fett Melk	Midlertidige MRL utløper 1. januar 1998»
		Svin	50 µg/kg	Muskler, lever, nyrer, fett	

2. Parasittmidler
- 2.1. Midler som virker på endoparasitter
- 2.1.1. Benzimidazoler og pro-benzimidazoler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.1.1.5. Tiabendazol	Summen av tiabendazol og 5-hydroksytiabendazol	Storfe, sau, geit	100 µg/kg	Muskler, lever, nyrer, fett, melk	Midlertidige MRL utløper 1. januar 1998»

5. Antiinflammatoriske midler
- 5.1. Ikke-steroid antiinflammatoriske midler
- 5.1.1. Derivater av arylpropionsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«5.1.1.2. Karprofen	Karprofen	Storfe	1 000 µg/kg 500 µg/kg	Lever, nyrer Muskler, fett	Midlertidige MRL utløper 1. januar 1998»
		Dyr av hestefamilien	1 000 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg	Lever, nyrer Muskler Fett	

D. I vedlegg IV gjøres følgende endringer:

Liste over farmakologisk virksomme stoffer det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for:

«7. Kolchicin».